

færdelig meget Arbejde; jeg synes nok, at der, hvis der skal være Tale om at spare, kunde være Grund til at gaa lidt længere ned. Forretningsudvalget har selvfølgelig en hel Del Arbejde, og der er ikke fra Kommissionens Side stillet noget Forslag med Hensyn til dets Lønninger, det maa blive en almindelig Betaling for ydet Arbejde, som andre Funktionærer faar.

Det værste ved Lovforslaget tror jeg dog er den Bestemmelse, som lyder paa, at naar den 20-aarige Periode er udløbet, skal Staten kunne overtage Aktierne til Kurs 125. Det er rigtigt, som den ærede Ordfører for Venstre (Thomas Larsen) udtalte, at de Midler, som dette Selskab faar at arbejde med, skal komme fra Abonnementerne: det er dem, der er Brugere af Telefonen, som skal betale disse Penge, og hvis Aktierne til den Tid skal være 125 Kr. værd pr. 100, vil det altsaa sige, at saa skal Selskabet i Løbet af den Tid, til Trods for et aarligt Aktieudbytte paa 8 pCt., være blevet konsolideret saaledes, at Aktierne af den Grund er steget betydeligt i Værdi. Det er efter min Mening den allerfarligste Bestemmelse, denne Bestemmelse om en Kurs paa 125 Kr. pr. 100 Kr., thi den vil staa som en Hindring for, at Staten kan overtage Telefonvæsenet i Jylland, naar de 20 Aar er udløbet. Der har ikke været talt om Udvalgsbehandling under denne Forhandling, men jeg tror dog, det vilde være nyttigt at nedsætte et Udvalg til nøje Overvejelse og Prøvelse af dette Forslag, for jeg synes dog, der er noget, der bør rettes. Men det er vel ogsaa Meningen. Abonnementerne i Jylland havde haabet paa, at Staten vilde overtage Selskaberne, i alt Fald de fleste af dem, men de er naturligvis ogsaa klare over, at det kan have sine Vanskeligheder i Øjeblikket. Men hvis der, naar den Tid kommer, da Staten kan overtage Selskaberne, skal betales 25 Kr. mere for hver 100 Kr.s Aktie, end den er værd — de kan kun blive saa meget værd, ved at Abonnementerne kommer til at betale for meget for deres Telefoner i Koncessionstiden —, saa tror jeg, de tager Haabet om, at der skal komme bedre Tider med Hensyn til Telefonvæsenets Trivsel og Drift i Jylland, saa det kan blive overkommeligt for Abonnementerne at betale de Afgifter, der skal svares for at have en Telefon. Derfor vil jeg allerede straks paa dette Tidspunkt sige, at selv om der ikke bliver ændret andet i dette Lovforslag, saa maa denne Bestemmelse ændres, thi ellers bliver der ingen Mulighed for, at man i Jylland kan faa Telefon til en rimelig Betaling. Dersom Staten kommer til at give de 125 Kr. pr. 100 Kr.s Aktie, er Abonnen-

terne klare over, at de i en uoverskuelig Fremtid skal blive ved at give en Overpris for deres Telefoner.

Ministeren for offentlige Arbejder (Slebsager): Til den ærede sidste Taler vil jeg gerne sige med det samme, at hvis det, at Staten skal overtage Aktierne til en Kurs af 125, skal blive afgørende for, om Staten i Fremtiden kan overtage de private Telefonselskaber, er Ordningen paa dette Omraade foregrebet, før dette Lovforslag kom til Behandling, idet den samme Bestemmelse findes i Koncessionen til Københavns Telefon-Aktieselskab, udstedt efter Loven af 1919. I det hele vil jeg gerne, idet jeg takker for den velvillige Modtagelse af Lovforslaget, gøre opmærksom paa, at Ordningen af de jyske Telefonselskabers Forhold i Virkeligheden i nogen Maade er foregrebet gennem den Ordning, der blev truffet ved Loven af 1919, idet denne Lov gav Ministeren for offentlige Arbejder Bemyndigelse til at give Koncession ikke blot til Københavns Telefon-Aktieselskab, men til samtlige Telefonselskaber paa Øerne. Det eneste, som var undtaget ifølge Loven af 1919, var de jyske Selskabers Forhold, idet det var forudsat, at de saa skulde ordnes ved senere Lov. Det er herom, der nu er stillet Forslag, og ved Ordningen af Forholdene her har man jo holdt sig ret nøje op ad den Ordning, der blev truffet ved Loven af 1919.

Naar det ærede 10de tingvalgte Medlem (Harald Jensen) lagde saa stor Vægt paa, at Staten hurtigt kom til at overtage Telefonselskaberne her i Landet, saa at vi kunde faa Statsvirksomhed ogsaa paa dette Omraade, forekommer det mig, at man i Virkeligheden skulde have taget sin afgørende principielle Stilling hertil i 1919, idet der ikke er nogen som helst Tvivl om, at det havde været lettere den Gang at lade Staten overtage baade Københavns Telefon-Aktieselskab og Selskaberne paa Øerne, end det nu er at gaa til Overtagelse af Telefonnettet i Jylland, fordi Forholdene indenfor de jyske Selskaber er saa vanskelige — paa visse Punkter for ikke at sige daarlige, saa dog mindre gode —, at det vil medføre ikke blot store Udgifter til øjeblikkelig Overtagelse, men ogsaa overordentlig store Udgifter for at faa Telefonselskabernes Virksomhed i en saadan Stand, at det maa siges at blive en tidssvarende Telefonbetjening. Jeg synes derfor, man fra Socialdemokratiets Side i